

*ОЛЕНА,
з коментарів до замітки В. Співаковського «Або реформи, або ступор»
Портал «Освіта. UA», 20.12.2016 р.*

Про мотивацію дітей до навчання

«...Я 40 років працюю в освіті, і головною проблемою школи **вважаю відсутність в учнів мотивації до навчання** (виділення наше – Ред.). А чому дитина втрачає інтерес? Програми переобтяжені, підручники написані без врахування вікових особливостей! Порівняйте визначення законів з фізики 40 річної давності і сучасні. А алгебра, геометрія? Питається, для чого закручувати, дайте простіше, зрозуміліше. Так ні!

А потім чого не знають? А біологія? Скільки наукових термінів? Для чого вони? І все це в базовій школі, не в профільній! Переважна більшість дітей засвоїти не МОЖЕ.»

Від редакції.

Відсутність мотивації дітей до навчання – ключова проблема шкільного процесу. Ця думка звучить з вуст педагогів доволі часто, але реформаторами вона не ставиться на чільне місце в ієрархії освітянських завдань. Видається, що якщо ми змінимо зміст підручників, навчальних програм, внесемо до занять елементи гри, розваги, то мотивація зросте. Це безумовно матиме позитивні наслідки. Але проблема значно серйозніша.

*Вона може бути вирішена, якщо ми зуміємо забезпечити дитині **життєву мотивацію**. Іншими словами, зможемо переконати школяра, що освіта матиме визначальне значення для успішної побудови кар'єри і життєвого успіху. Саме така мотивація закладається молоді в успішних країнах, і саме вона є тим «двигуном», який змушує учнів до щоденної боротьби за знання.*

Вочевидь звідси треба починати. На жаль, складність проблеми в сучасній Україні настільки велика, що її вирішення більше залежить не від освітян, а від суспільних умов, які вибудовуються в державі. Чи скоро ми їх досягнемо?
